

EESTI TAASISESEISVUMISPÄEVA
KONTSERT

ViRU LAUL 24

18. august	19.00	Kohtla-Järve kultuurikeskus
19. august	19.00	Narva Geneva keskus
20. august	14.00	Toila laululava

ALIKA
Ida-Virumaa noorte ühendkoor

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia tudengid
Eesti Interpretide Liidu muusikud
Narva Linna Sümfooniaorkester
dirigent **ANATOLI ŠTŠURA**

ETV tütarlastekoor
Rahvusooper Estonia
noormeestekoor
Kooristudio So-La-Re

Kunstiline juht ja dirigent **HIRVO SURVA**
Kölab **OLAV EHALA** muusika
Tekstide autor **LEELO TUNGAL**

Lisainfo: www.emc.ee

Kontsert on **TASUTA**

Head idavirulased! Armsad muusikasõbrad!

Inimestena vajame me alati midagi, mis meid liidaks ja ühendaks. Ma usun tugevalt, et kaunis muusika on see, mis ühendab inimesi ning koorilaul annab meile kergesti kogetavat kooskogemise rõõmu. Ida-Virumaa noorte ühendkoori Eesti taasisesisvumispäeval pühendatud kontsertide sari ViruLaul24 on sümboolseks jätkuks siinse maakonna muusikatraditsioonidele, mis ulatuval sajandite taha.

Eesti kooriliikumise ja laulupidude traditsiooni kujunemisel on pikk eellugu, mille üheks ilusamaks väljenduseks oli 2. juulil 1865. aastal Jõhvi Mihkli kirikus toimunud „Essimenne laolo-pühha“, mis ühendas nelja Virumaa kihelkonna kirikukoorid, kokku 119 lauljat Jõhvist, Vaivarast, Lüganuselt ja Viru-Nigulast. Jõhvi laulupühaks valmistuti pikki aastaid kohalike koolmeistrite ja kirikuõpetajate eestvedamisel. Tol ajal oli see erakordne kultuurisündmus, millest kirjutasid kõik suuremad Eestimaa ajalehed. Saades ühisest ettevõtmisest innustust, läksid siinsed laulukoorid neli aastat hiljem hobuvankritel ja laulukooride lippude saatel Tartusse 1869. aasta Eesti esimesele laulupeole. Meil on, mille üle Ida-Virumaal uhkust tunda!

Kultuuririkkuse teema-aastal toimuv kontserstsari ViruLaul24 Kohtla-Järvel, Narvas ja Toillas eesti tundud dirigentide, muusikute ja laulumeistrite käe all taaselustab tänapäevases võtmes selle ammuse koorimuusikaga täidetud laulupüha läbi ajapeegli. Kultuuririkkuse aastal on eriti tähtis kanda üheskoos edasi oma unikaalset kultuuriruumi ning värtustada siinseid kogukondi ja piirkonna rikast kultuurilugu.

Ma täنان kõiki, kes on andnud oma suure panuse selle toreda ettevõtmise - ViruLaul24 -teokssaamiseks, et laulud saaks kõlada Virumaal Peipsi rannalt Soome lahe kaldani!

Ootame kõiki idavirulasi kogema ühislaulmise tunnet ja osa saama laulmise jõust ja väest ka järgmisel 2025. aastal toimuval XXVIII laulu- ja XXI tantsupeol! Muusikast täidetud rõõmsate kohtumiseni!

Heidy Purga

Eesti Vabariigi kultuuriminister

Eesti Muusikanõukogul on suur rõõm ja au olla ViruLaul24 peakorraldaja. Koos meie partnerite ja toetajatega on meil hea meel tervitada teid kõiki meie kolmel kontserdil, mis on pühendatud Eesti Vabariigi taasiseseisvumispäeva tähistamisele ning kus kohtuvad andekad noored lauljad, Olav Ehala imeline muusika ning Leelo Tungla erakordsed muusikaks ümbersündinud luuleread.

Ida-Virumaa on Eestile ääretult oluline piirkond, mille olulist rolli unikaalse ajaloo, rikkalike kultuurtraditsioonide ja mitmekesise kogukonnaga tajume järjest enam. Praegusel ajal on üha olulisem mõista selle regiooni tähtsust kogu Eesti jaoks, ehitada mõtte ja vaimu silda, mis ühendaks ja looks seoseid siinsete elanike, kogukondade ja Eesti teiste piirkondade vahel.

ViruLaul24 on meie kõigi ühine muusikapidu, kus iga laul, iga noot ja iga sõna räägivad meie ühisest soovist seista meie kultuuri, kodu ja inimeste eest, väärustada meie kultuuri, keelt ning kasvatada kogukodlikku ja põlvkondlikku ühisosa.

Aitäh, et olete siin jagamas meiega seda erilist, pidulikku aega!
Nautigem koos muusikat, mis ühendab, inspireerib ja loob paremat tulevikku.

Unustamatuid elamusi, uusi sõpru ja meeldejäävaid kohtumisi!

Ivari Ilja
Eesti Muusikanõukogu president

ALIKA

Ida-Virumaa noorte ühendkoor

ETV tütarlastekoor (dirigent Aarne Saluveer)

Rahvusooper Estonia noormeestekoor (dirigent Hirvo Surva)

Rahvusooper Estonia noormeestekoori meeskivistett (juhendaja Riivo Jõgi)

Kooristudio So-La-Re (dirigent Elo Üleoja)

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia tudengid

Eesti Interpretide Liidu muusikud

Narva Linna Sümfooniaorkester

Dirigendid Hirvo Surva ja Anatoli Štšura

Olav Ehala (1950)

Leelo Tungal (1947)

Laulu sünd (2015, orkestriseade 2024)

Dirigent Anatoli Štšura

Laul inimlikkusest (2010)

Emakeelepäevaks (2023; esiettekanne)

Vana harjutus (1967)

Tekst Olav Ehala

Solistid: Rahvusooper Estonia poistekoori meeskivistett ja Olav Ehala

Laul sõbrast (2006)

Solistid ALIKA, Artjom Pahhomov

Dirigent Hirvo Surva

Tants Kadriorus (2017; kirjutatud Kadrioru lossi ja pargi 350. aastapäevaks)

Dirigent Anatoli Štšura

Hõbeniit (1984)

Solist ALIKA

Sa oled ainus (2017)

Põlev puu (1989)

Solist ALIKA

Oma tuba, oma luba (2007)

Lilled (2006)

Solist ALIKA

Eesti, mu südame sünnimaa (2007)

Arabella laul (2013)

Solist ALIKA

Mereröövlite laul (2013)

Esitab Rahvusooper Estonia poistekoori meeskintett

Laul leiab sõpru (2023; esiettekanne)

Tere, kõik see koolipere! (2023; esiettekanne)

Laulu sünd (Muusika on killukene loodust) (2015)

Dirigent Hirvo Surva

Laul inimlikkusest

Muusikalisest lastemuusikalist
„Käsikivi kosmosest“

Kõige tähtsam inimestel pole paksus ega pikkus,
kõige tähtsam elu kestel kõigi jaoks on
inimlikkus.

Kui kord inimene oled, siis ka mötle oma peaga
ja kui teiste sekka tuled, rüüa tulla ikka heaga.

Olgu karvane või kiilas, olgu must või valge sell
kiilaspea on karm, kuid siiras, karvalöug on
hingelt hell...

On Su rõsed pruunid, valged küllap ise aru
saad:
kauniks muutuvad Su palged, siis kui siiralt
naeratad.

Veidi erinevaks loodi naiste- ja ka
meesterahvad,
igauks on isemoodi aga see just ongi vahva.
Mõnel küll on turris turi, kui on miskti
vastukarva
aga läbinisti kuri on meist keegi
haruharva.

Olgu karvane või kiilas, olgu must või valge sell
kiilaspea on karm, kuid siiras, karvalöug on
hingelt hell...
Paksus, pikkus vaesus rikkus ajaga võib
muutuda,
tähtsaim on, et inimlikkus suudaks kõiki
puutuda...
Suudaks kõiki puutuda.

Песня о человечности

Из музыкального детского спектакля
«Ручной жернов из космоса»

Красит человека не сложенье и не рост,
оставаться человечным – самый важный вот
вопрос.

Раз уж ты человек, думай своей головой и,
приходя к другим, старайся нести лишь добро.

Будь ты лысый или лохматый, темнокожий или
белый,
лысина блестит от искренности, бородка говорит
о нежности...
Щёки у тебя смуглые или бледные, но от
искренней улыбки
добрым светом озаряется любое лицо.

Мужчины и женщины созданы разными,
все мы в чём-то разные, но именно это и
здраво.
Есть те, кто готов ощетиниться, если что-то им не
по нраву,
но людей абсолютно злых встречаешь очень
редко.

Будь ты лысый или лохматый, темнокожий или
белый,
лысина блестит от искренности, бородка говорит
о нежности...
Вес и рост, богатство и бедность могут меняться
с годами,
важно оставаться всегда и во всем человечным...
Всегда и во всем.

Emakeelepäevaks

Teos on loodud ViruLaul24 kontsertideks

Igaühel meist on sõpru mitmeid-setmeid ja neid ajapikku juurde tuleb veel.
Hea on vahetada sõpradega mõtteid – olgu silmast silma, olgu kirja teel.
Võõraid keeli vabalt könelda on vahva – küllap tead ja küllap veendud veel ja veel:
iga väikese ja iga suure rahva meelest ilusaim on oma emakeel.

Igas keeles kõlab isemoodi „ema”, isamaad on veidi erinevad ka.
Aga armastus on kögil ikka sama – armas ema, emakeel ja isamaa.

Emakeel jääb sinu kõrvu helisema, nagu ema sulle omaseks saab ta.
Pole ühtki keelt, kus puuduks sõna „ema”, ega sellistki, kus puuduks „isamaa”.

Muutub emakeel justnagu sina ise – elab, tarkust kogub nagu koolilaps.
Lihtsaid sõnu teadsid siis, kui olid pisem, nüüd on mõtted juba läinud keerukaks.

Igas keeles kõlab isemoodi „ema”, isamaad on veidi erinevad ka.
Aga armastus on kögil ikka sama – armas ema, emakeel ja isamaa.

Vana harjutus

Tekst Olav Ehala

Päike ammu loojunud, uttu mattunud on tee.
Kuid vanas lossis järvekaldal kostab lauluhäälvi veel.

К Дню родного языка (премьера)

Произведение создано специально для концертов ViruLaul24

У каждого из нас друзей немало, и год от года их число растет.
Приятно обмениваться с ними мыслями при личном разговоре или в письме.
Здорово, когда свободно владеешь иностранными языками, но ты наверняка знаешь и убеждаешься постоянно: каждому народу, большому и малому, милее всего его родной язык.

«Мама» на каждом языке звучит по-разному, и отчизна тоже у каждого своя,
Но любят все люди одинаково сильно – свою отчизну, маму и родной язык.

Родной язык всегда ласкает твой слух, став таким же близким, как мама.
Нет ни одного языка, в котором не было бы слова «мама», или такого, в котором не было бы слова «отчизна».

Родной язык, как и ты, меняется – он живёт, накапливая мудрость, словно школьник.
Когда ты был меньше, тебе хватало простых слов, теперь же мысли твои стали более сложными.

«Мама» на каждом языке звучит по-разному, и отчизна тоже у каждого своя,
Но любят все люди одинаково сильно – свою отчизну, маму и родной язык.

Давнее упражнение

Текст Олава Эхала

Солнце село уж давно, и покрыл туман дорогу.
Только в старом замке возле озера кто-то всё ещё поёт.

Saalis küünlavalgusel
rüütlilapsed laulavad.
Seal õuemuuistik hallipäine
üht harjutust Neil öpetab.

Möödund mitmed aastad,
rüütlilapsed sirgunud.
Nüüd noortel rüütitel on mõttein
lossi köige kaunim daam.

Nad laulaks talle laulu,
ühte viisi teavad vaid.
Nii laulavadki mitmel häälel
seda vana harjutust.

Laul sõbrast

Muusikalist „Lumekuninganna“

Iga suvi mööda läheb, ega tali taeva jäää!
Puu saab lumemütsi pähe, katab aknaklaase jäää.
Külm on kröbe, jäää kui hõbe, kuid ei sõprust
lõhuta:
Jäised roosid puhun aknalt
sooja hingehõuga.

Vaikus kuld ja sõnad hõbe, vahel soovid välja
sõnadest ei paista.
Ainult sina, kallis sõber, võid mind rääkides ja
vaikideski mõista.
Kurjus headusega põimub sealgi sageli, kus
seda sa ei oota.
Mis ka ümberringi toimub, tean, et sinu peale
alati võin loota.
Käele sooja toovad kindad, kaitseb kaela pehme
krae.
Mida sõbra juures hindad, seda silmaga ei näe.
Seda kullaga ei kaalu ega meetritega loe:
sõbra süda, see on ikka sulle avatud ja soe.

В зале при свете свечей
поют дети рыцаря.
Седой уличный музыкант
разучивает с ними одно упражнение.

Незаметно пролетели годы,
повзросли рыцарские дети.
И заботит их теперь одно – как добиться
благосклонности самой красивой дамы в замке.

Они спели бы ей песню.
но знают лишь одну мелодию.
И разными голосами они распевают
это давнее упражнение.

Песня о друге

Из мюзикла «Снежная королева»

Как быстро пролетает лето, как долго тянется зима!
Деревья в шубы снежные одеты, мороз выводит
узоры на стекле.
Холод студеный, лёд как серебро, но дружбы
мороз не разрушит:
я растоплю ледяные розы на окне своим тёплым
дыханием.

Молчание – золото, а слова – серебро, но часто и
ими не выразить желание.
Только ты, мой друг дорогой, понимаешь меня
даже без слов.
Зло часто переплется с добром там, где ты этого
не ждёшь.
Что бы ни происходило вокруг, я знаю, что всегда
могу на тебя положиться.
Варежки согревают руку, мягкий ворот защищает
шею.
Глазом не увидишь то, чем так ценен для тебя
друг.
Это не измерить золотом и не измерить в метрах:
сердце друга всегда открыто тебе и полно тепла.

Vaikus kuld ja sõnad höbe,
vahel soovid välja sõnadest ei paista.
Ainult sina, kallis sõber, võid mind rääkides ja
vaikideski mõista.
Kurjus headusega põimub sealgi sageli, kus
seda sa ei oota,
Mis ka ümberringi toimub, teame:sõbra peale
alati võib loota.

Hõbeniit

Õela poolt on pime öö
vihavimm ja vanne.
Headust toidab tarkus, töö,
armastus ja anne.

Vihavaenu mõjul hing
jahtus väärthus võidus.
Pika vimma tume ring
mõjus nagu nõidus.

Aga süda teab, ei saa
nõidus kaua kesta.
Inimest ei lase ta
jääda hundi kesta.

Helde südamest ei kao
headuskübe ära,
kumab läbi silmaprao
soojatunde sära.

Inimestes tekib liit,
murdub mureahel
Armastus on hõbeniit
kõigi meie vahel.
Taganevad pime öö
vihavimm ja vanne.
Jäävad armastus ja töö,
halastus ja anne.

Молчание – золото, а слова – серебро, но часто и
ими не выразить желание.
Только ты, мой друг дорогой, понимаешь меня
даже без слов.
Зло часто переплетается с добром там, где ты
этого не ждёшь.
Что бы ни происходило вокруг, я знаю, что всегда
могу на тебя положиться.

Серебряная нить

Удел злонравных – тьма,
вражда и свара.
Добро питают труд,
любовь и мудрость.

Под гнётом озлобленья изнывая,
душа остынет в призрачной борьбе.
И безысходной неприязни круг
замкнётся как по ворожбе.

Но сердце знает: злые чары
не могут долго власть над ним держать.
И в волчьей шкуре человеку
не даст оно долго пребывать.

Неискоренима щедрость сердца,
милосердье и тепло людей,
и в глазах уже сияют снова
лучики сердечного добра.

Злоба и печаль преодолимы,
и любви серебряная нить
может незаметно и незримо
всех людей опять соединить.
И отступят тьма,
вражда и свара.
Навсегда пребудут труд,
любовь и милосердие.

Sa oled ainus

Me armastusest kõneleme harva,
sest suuri sõnu loopida ei saa,
kuid ometi ma kunagi ei arva,
et võiks in ükskord sinust loobuda.

Sa oled ainus, kordumatult ilus,
me kasvasime kokku sinuga
ja sina elad minus, mina sinus –
ka siis, kui sinust eemal olen ma.

Me rõõm on üks ja kurbuski on sama –
ka kannatus ei kõnni mööda meist,
kuid raskel ajal peame armastama
ja hoidma veelgi enam teineteist.

Sa oled ainus, kordumatult ilus,
me kasvasime kokku sinuga
ja sina elad minus, mina sinus –
ka muresid sa jagad minuga.

Meil ühine on tänane ja eilne,
kus mõni viiv näis suure imena.
Ja kõigele, mis tulevik toob meile,
üksmeelselt peame vastu minema.

Sa oled ainus, kordumatult ilus,
me kasvasime kokku sinuga
ja sina elad minus, mina sinus –
mu lähedane, armas Eestimaa.

Sa oled ainus, kordumatult ilus,
me kasvasime kokku sinuga
ja sina elad minus, mina sinus –
mu lähedane, armas Eestimaa.

Põlev puu

Mängufilmist „Tarpöör“

Pihlapuu täis mõrkjaid marju,
leegivärvi hõrke tarju,
armastuse kaunis puu,
armastuse kaunis puu.

Ты единственная

О любви мы редко говорим,
громкими словами не бросаясь.
Но не думаю, что хоть когда-нибудь
отказаться от тебя смогу я.

Ты единственная, неповторимо красивая,
мы срослись с тобой,
и ты живёшь во мне,
даже если мы вдали друг от друга.

Мы с тобою делим радости и горести,
и страдания не минутят нас,
но в тяжёлые времена мы должны
ещё больше любить и заботиться друг о друге.

Ты единственная, неповторимо красивая,
мы срослись с тобой,
ты живёшь во мне, а я – в тебе,
разделяешь горести со мною.

Общее у нас вчера и сегодня,
каждый миг представляется чудом,
и ко всему, что несёт нам будущее,
мы должны идти единым строем.

Ты единственная, неповторимо красивая,
мы срослись с тобой,
ты живёшь во мне, а я – в тебе,
моя родная и любимая Эстония.

Ты единственная, неповторимо красивая,
мы срослись с тобой,
ты живёшь во мне, а я – в тебе,
моя родная и любимая Эстония.

Горящее дерево

Из художественного фильма «Тарпёр»

Рябина усыпана горькими плодами,
изысканными гроздьями огненного цвета,
прекрасное дерево любви,
прекрасное дерево любви.

Milleks kiivalt huuli peidak,
hingetules varje heidad,
armastuse kurblik puu,
armastuse kurblik puu?

Seni käega puutumata,
põleb, piinab, hinge matab
armastuse uhke puu,
uhke puu.

Seni käega puutumata,
põleb, piinab, hinge matab
armastuse uhke puu.

Armastuse uhke, armastuse kaunis puu,
armastuse kurblik, kurblik puu!
Armastuse uhke puu,
uhke puu...

Pihlapuu täis mõrkjaid marju,
leegivärvi hõrke tarju,
armastuse kaunis puu,
armastuse kaunis puu.

Milleks kiivalt huuli peidak,
hingetules varje heidad,
armastuse kurblik puu,
armastuse kurblik puu?

Armastuse uhke puu!
armastuse kaunis puu...

Oma tuba, oma luba
Lavastusest „Bullerby lapsed“

Pole palju õnneks vaja oled suur või väike põnn:
oma peret, kodumaja, mis see muu siis on kui
õnn!
Ja kui rõõmsalt Sinu ümber aina käratsevad
kõik,
siis võiks olla veel üks kamber, mis on ainult Sinu
paik...

Зачем ты ревниво отводишь губы,
отbrasывая тень в огонь души,
печальное дерево любви,
печальное дерево любви?

До сих пор неприкосновенно,
горит, мучает, душу хоронит
гордое дерево любви,
гордое дерево.

До сих пор неприкосновенно,
горит, мучает, душу хоронит
гордое дерево любви.

Гордое, прекрасное дерево любви,
печальное, печальное дерево любви!
гордое дерево любви,
гордое дерево...

Рябина усыпана горькими плодами,
изысканными гроздьями огненного цвета,
прекрасное дерево любви,
прекрасное дерево любви.

Зачем ты ревниво отводишь губы,
отbrasывая тень в огонь души,
печальное дерево любви,
печальное дерево любви?

Гордое дерево любви!
Прекрасное дерево любви...

Тут я сам себе хозяин
Из спектакля «Дети из Бюллербю»

Для счастья надо немного, маленький ты иль
большой:
семья, дом родной – разве это не счастье!
Как радостно, когда вокруг тебя раздаются голоса
твоих близких,
и как здорово, что есть в этом доме комната для
тебя одного...

Oma tuba, oma luba! Oma kaunas elab uba
sinna jäab ta päevaks terveks, seal võib
naerda ennast herneks!
Seal võib naerda, seal võib nutta, seal võib
kõike ette võtta!
Seal võib sõpradega olla, sealt võib kohe välja
tulla!

Võivad sarnaneda voodid, laed ja lambiridagi,
aga ikka isemoodi kõigis meis on midagi.
Olgu kodu suur või väike, olgu madal uksepiit,
siin Sa mõistma õpid kõike, sest et maailm
algab siit!

Oma tuba, oma luba! Oma kaunas elab uba
sinna jäab ta päevaks terveks, seal võib naerda
ennast herneks!
Seal võib naerda, seal võib nutta, seal võib
kõike ette võtta!
Seal on soojust, seal on valgust seal on kõigi
teede algus!

Mängud tembus läbi aja elust kaduda ei saa:
nagu pere, kodumaja, sõbrad, kool ja kodumaa.
Lisaks toale on veel loodud mets ja õu ja
künganõlv,
kõik on kingituseks saadud nagu pikk-pikk
lapsepõlv!

Oma tuba, oma luba! Oma kaunas elab uba
sinna jäab ta päevaks terveks, seal võib naerda
ennast herneks!
Seal võib naerda, seal võib nutta, seal võib
kõike ette võtta!
Seal on soojust, seal on valgust seal on kõigi
teede algus!
Seal on soojust, seal on valgust seal on kõigi
teede algus!

Здесь я сам себе хозяин! В своём стручке живёт
боб,
там он проводит целый день и может вслать
смеяться.
Хочешь – смеяся, хочешь – плачь, хочешь –
делай что угодно!
Можно вместе быть с друзьями, можно и вообще
уйти!

Кровати, потолки и лампы могут быть похожими,
но всё-таки в каждом из нас есть что-то своё.
Будь твой дом большим иль малым, с узкой
дверью иль с широкой,
здесь ты учишься понимать жизнь, здесь
начинается мир для тебя!

Здесь я сам себе хозяин! В своем стручке живет
боб,
там он проводит целый день и может вслать
смеяться.
Здесь можно веселиться и грустить, здесь можно
чем угодно заниматься,
Здесь тепло, здесь свет, здесь всех дорог начало!

Детские годы пройдут, но останутся с нами всегда
родина, отчий дом, школа, друзья и семья.
Есть за пределами комнаты двор, лес, горный
склон –
и это нам в подарок дано как долгое-долгое
детство!

Здесь я сам себе хозяин! В своём стручке живёт
боб,
там он проводит целый день и может вслать
смеяться.
Здесь можно веселиться и грустить, здесь можно
чем угодно заниматься,
Здесь тепло, здесь свет, здесь всех дорог начало!
Здесь тепло, здесь свет, здесь всех дорог
начало!

Lilled

Muusikalist „Lumekuninganna“

Me tunneme küll liblikaid ja mesilast ja koisid,
kuid kahjuks meile võõraks jäid köik marakratid
poisid!

Kui piigal peos on lillia ja kunid rajutibud,
siis poisklutt, va viilija, toob õue nooled,
vibud.

Poiss ei teagi kes on mis, kumb on tulp ja kumb
nartsiss!

Kui on õites sirelid poiss teeb õues tirelit.
Õites kukerpuude all istub talle kukerpall.

Ei ole moon ja kurekell ka poisi silma torgand:
ta meelest olla peenardel võiks hernes, peet ja
porgand.

Ja karikakrad pikadki ta pilkusid ei püüa,
poiss välja võtab vikati ja kitsele viib süüa!

Eesti, mu südame sünnimaa

Läbi on käidud nii tulest kui veest,
alati seistud on öigluse eest,
teades, et nõnda jääd püsima sa,
Eesti, mu südame sünнимaa!

Sama mis meri on piisake merd..
Minuski köneleb piisake verd..
keelt, mida sajandeid köneled sa,
Eesti, mu südame sünнимaa!

Tuuline meri ja kivine pind...
juurtpidi alati hoiavad mind,
kuigi sind kaua ma näha ei saa,
Eesti, mu südame sünнимaa!

Vaimult vaid siis suudan olla ma suur,
kui mul on kusagil sügaval juur.
Ennast su osana tunda võin ma,
Eesti, mu südame sünнимaa!

Цветы

Из мюзикла «Снежная королева»

Мы знаем бабочек, пчёл и моль,
но, к сожалению, чужими для нас остаются
шалуны-мальчишки!

Когда у девушки на ладони лилия и крылья ивы,
мальуган-задира выходит во двор с луком и
стрелами.

Он не знает, где есть что, где тюльпан, а где
нарцисс!

Он с одинаковым задором кувыркается
под кустом цветущей сирени или барбариса.

Ни мак, ни водосбор его не остановят:
ему всё равно, что растет на грядках – горох,
свёкла или морковь.

И даже высокие ромашки не привлекают его взгляд,
мальчик достает кусы, чтобы принести еду козе!

Эстония, родина моего сердца

Пройдены огонь, вода и медные трубы,
и я всегда стоял за справедливость,
зная, что ты всегда останешься такой,
Эстония, родина моего сердца!

Как капелька морской воды о море,
Во мне говорит каждая капелька крови
на языке, на котором ты говорила столетиями,
Эстония, родина моего сердца!

Ветреное море и каменистая почва...
навсегда я в них укоренён,
хотя ещё долго тебя не смогу я увидеть,
Эстония, родина моего сердца!

Духом великим смогу я быть лишь тогда,
если где-то есть у меня глубокие корни.
Я чувствую себя твоей частицей,
Эстония, родина моего сердца!

Arabella laul

Muusikalist „Arabella“

Ausalt öeldes pole mul ju puudust
söögist, joogist - mitte millestki.
Päike piilub kuldsest peegliruudust
pärleid säärb prossililleski.

Iga päev toob ehtekarpi lisa,
kuld ja hõbe, pärlid ja brookaat
Merel kõigist rikkam on mu isa
kõigist kuulsam kardetav piraat.

Vahel sooviksin, et juhtuks ime
vahel tahan olla tavaline -
koju kus on lihtsalt isa, ema
unistan end siis ma mõtisklema.
Oskan pesta, parandada purje,
silmapiirilt leida majakaid
Taltsutada mereröövleid kurje,
ankru heita võin kui vaja vaid.

Sekundiga laeva masti tippu,
nagu iga korralik piraat,
heisata võin kontidega lipu -
mida pelgab iga laev ja paat.

Siiski sooviksin, et juhtuks ime,
et ma saaksin olla tavaline -
koju kus on lihtsalt isa, ema
unistan end siis ma mõtisklema.

Kalliskivid, kuld ja kallid röivad
täidavad mu laeva kajuti.
Mõnele nad röömu teha võivad,
aga mulle ainult ajuti.

Senal seisab kümme kallis kella,
kuigi aega ükski neist ei loe.
Keegi siin ei küsi:

Песенка Арабеллы

Из мюзикла «Арабелла»

Сказать по правде, я ни в чём нужды
не знаю – ни в еде и ни в питье.
Жемчуга мои блестят
под лучами солнца.

Каждый день моя шкатулка с драгоценностями
пополняется золотом и серебром, есть у меня
жемчуг и парча.
Мой отец – самый богатый пират в море,
одно имя которого приводит в трепет.

Иногда мне хочется побывать
самой обыкновенной девочкой,
у которой обыкновенные мать и отец,
и дом, об этом я мечтаю и думаю.
Я умею мыть и чинить паруса,
могу разглядеть маяк на горизонте,
умиряять злых пиратов
и даже бросать якорь, если нужно.

Как заправский пират, за секунду
могу забраться на вершину мачты,
могу поднять флаг с костями,
который наводит страх на всех моряков.

И всё-таки мне хочется побывать
самой обыкновенной девочкой,
у которой обыкновенные мать и отец,
и дом, об этом я мечтаю и думаю.

Драгоценными камнями, золотом, роскошными
одеждами
набита моя каюта на корабле.
Кто-то мог быть счастлив всем этим,
а для меня это радость лишь на время.

На стене десяток дорогих часов,
но ни одни не отсчитывают время.
Никто здесь не спросит: «Хорошо ли тебе,

„Arabella, on Sul mõnus,
on Sul hea ja soe?“

Sis ma sooviksin, et juhtuksime
siis ma tahaks olla tavaline -
tahaks kuulda paari sõna hella
olla hoopis teine Arabella.

Mereröövlite laul

Muusikalist „Arabella“

Sõites merd, sa viska hirmud üle parda
ükskäök, kas oled noor või vana sa!
Selle jaoks, kes merd ja tuuligi ei karda,
meri teinekord on pehmemagi kui maa!

Tormis ühinevad mereveed ja taevas,
tormis kaduda võib puri, rool ja aer.
Hardaid palveid kõlab igas suures laevas,
kuid piraadilaevas rõkkab võigas naer.

Tulgu tormi, tulgu higi, tulgu verd!
Ei piraadid pelga tuult ja ulgumerd!
Tormis möörgab merekaru:
„Puhke võimsamini maru!
Tormist merd võib karta ainult vana mõrd!“

Kanad kunagi ei lenda mere tuules,
aga kotkatib võib puudutada maad.
Nagu kotkas, tormi puhkemise juures
tunneb valsalt aga kindalt end piraat.

Koduõuel nokib terakesi kikas,
õhtuks õrrele tal jõuda vaid on plaan
Kotka elutee on lühike, kuid rikas
süda tormakas ja võimas kui orkaan!

Tulgu tormi, tulgu higi, tulgu verd!
Ei piraadid pelga tuult ja ulgumerd!
Tormis möörgab merekaru:
„Puhke võimsamini maru!
Tormist merd võib karta ainult vana mõrd!“

Арабелла?
Тепло и спокойно ли тебе?»

И тогда мне хочется стать
самой обычной девочкой,
услышать хоть несколько добрых слов
и побывать совсем другой Арабеллой.

Песня морских разбойников

Из мюзикла „Arabella“

Отправляясь в плавание по морю, оставляй все
страхи за бортом,
и не важно, стар ли, молод ты!
Для кого моря и ветры не страшны,
море порой бывает мягче суши!

В буре слиты вода моря и небо,
в буре теряются руль, весло и парус.
Горячие молитвы звучат на каждом большом
корабле,
но на пиратском гремит зловещий смех.

Пускай буря, пот и кровь!
Пираты не страшатся ветра и не ревут от моря!
В бурю рявкнет морской волк:
«Разразись сильнее, шквал!
Шторма испугается лишь старая сеть!»

Куры не летают в морском ветре,
но орлиное крыло может коснуться суши.
Словно орёл, когда разыгрывается буря,
бдителен и уверен в себе пират.

На дворе клюёт зёрнышки петух,
к вечеру вернётся на насест.
А орлу недолго, но ярко живётся,
сердце буйное и могучее, как ураган!

Пускай буря, пот и кровь!
Пираты не страшатся ветра и не ревут от моря!
В бурю рявкнет морской волк:
«Разразись сильнее, шквал!
Шторма испугается лишь старая сеть!»

Kui rõövimisest verel juba hammas,
siis ka riskidega arvestama pead.
Ei piraadilaevas töötada saa lammas,
kuigi rõövida on mõnus lambapead.

Laev võib ära võita üheksanda laine,
ka orkaani peale itsitab piraat.
Ainus oht on see, kui laeva astub naine
siis on targem panna valmis päästepaat!

Tulgu tormi, tulgu higi, tulgu verd!
Ei piraadid pelga tuult ja ulgumerd!
Tormis mörigab merekaru:
„Puhke rõõmsamini maru!
Tormist merd võib karta ainult vana mõrd!”

Laul leiab sõpru

Teos on loodud
ViruLaul24 kontsertideks

Kord lauluvii si väikese lõi rõõmus helilooja,
et laul tooks välja päikese ja annaks veidi sooja.
Ei paigal püsinud see viis, vaid aknast välja
lendas.
Ta tuultelt tiivid laenjas siis ja
kaugemale rändas.

Laul Avinurme avastas ja sõpru leidis Maidlast,
siis Tudulinna tukastas, kus laulis mitu paid last.
Nii Jõhvise, Püssise, Aserise, nii Sillamäel kui Sondase –
seal tõusis tuju tase siis, kui laul ka sinna lendas.

Nüüd Kohtla-Järvel, Kukrusel ja Toilas, Kohtla-
Nõmmel
ei ole ruumi nukrusel – laul leidis kambajõmme.
Ees lisaku ja Lohusuu ja Voka, Kiviõli –
kui laulda soovib lapsesuu, on laulul kuldne põli!
Laul Narva-Jõesuus ära käis ja muidugi ka

И когда ты грабежом пресытишься,
тогда с оглядкой будешь рисковать.
Робкий как овца не сможет работать на
пиратском корабле,
хоть и грабить бедных овечек легко.

Судно победит девятый вал,
и над ураганом посмеивается пират.
А вот если на борт ступит женщина,
тогда, пират, спасательную шлюпку подготовь!

Пускай буря, пот и кровь!
Пираты не страшатся ветра и не ревут от моря!
В бурю рявкнет морской волк:
«Разразись сильнее, шквал!
Шторма испугается лишь старая сеть!»

Песня найдёт друзей (премьера)

Произведение создано специально для
концертов ViruLaul24

Как-то раз радостный композитор сочинил
мелодию,
чтобы песня его приносила солнце и дарила
тепло.
Мелодия вылетела из окна и, подхваченная
ветром,
полетела дальше.

Песня прилетела в Авинурме, в Майдла обрела
себе друзей,
потом вздремнула в Тудулинна, где её напевало
несколько детей,
Где бы ни оказывалась песня – в Йыхви, Пюсси,
Аэри, Силламяэ или Сонда –
она повсюду поднимала настроение людям.

Теперь ни в Кохтла-Ярве, ни в Куркузе, ни в Тойла,
ни в Кохтла-Нымме нет места унынию –
песня обрела своих верных друзей,
и дети радостно распевают её.
Песня побывала в Нарва-Йыэсуу и, конечно,

Narvas –
kõik paigad olid sõpru täis – veel rohkem kui
ta arvas.
Ja terve Ida-Virumaa sai laulu sõbraks eile.
Just praegu saabus siia ta, et kummardada teile.

Tere, kõik see koolipere!

Teos on loodud ViruLaul24
kontsertideks

Iga kool on isemoodi, samas on neis palju
sarnast:
kõik nad selle tarbeks loodi, et võiks tarkust
võtta varnast.
Siia majja toodi targad – väga tublid õpetajad.
Oled narr, kui neid sa kardad – nemad teavad,
mida vajad.
Oled tuulepea või argki – ikka aitab õpetaja.

Muid: see, kes väga tarkki, õpib terve eluaja!
Koolis õppida on lahe sõpradega lähestikku
uusi laulusõnu pähe,
ükskordüht ja tähestikku.

Kodu eest on klassituba Neil, kes esimeses
klassis –
ruumid kõik on teada juba, kuigi algul olid
sassis.
Gümnaasistid kui ministrid vahetavad kabinette:
seal võib ikka leida miskit – näiteks kaarte või
skelette.

Lapsed kõik on isemoodi, samas on neis palju
sarnast.
Hea, et kord meid kooli toodi – siin on tarkust
võtta varnast!
Rõõmsalt teevad õpetajad uksel kõikidele tere.
Algajad ja lõpetajad – tere, kõik see koolipere!

в Нарве нашла друзей – их оказалось даже
больше,
чем можно было ожидать.
Вчера весь Ида-Вирумаа стал другом песни.
И сейчас она здесь, чтобы поклониться тебе.

Здравствуйте, школьные друзья! (премьера)

Произведение создано специально для
концертов ViruLaul24

У каждой школы своё лицо, но есть у них много
общего:
все они созданы для того, чтобы мы постигали
мудрость.
В этом доме мудрецы – отличные учителя.
Глупо их бояться: они знают, что тебе нужно.
Ветрен ты иль слишком робок – всем поможет
учитель.

Кстати, умный – это тот, кто учится всю жизнь!
Учиться в школе здорово, потому что рядом
друзья,
вместе с которыми ты разучиваешь новые
песни и алфавит.

Робко толпятся перед школой первоклашки,
поначалу им трудно разобраться, где чей класс.
Это гимназисты чувствуют себя министрами,
переходя из кабинета в кабинет,
в одном можно найти карты, в другом –
скелеты.

Дети все разные, но у них и много общего.
Хорошо, что однажды нас привели в школу,
чтобы мы постигали мудрость!
Учителя в дверях радостно приветствуют всех.
Первоклашки и выпускники – здравствуйте, все
школьные друзья!

Laulu sünd (Muusika on killukene loodust)
Kirjutatud rahvusvaheliseks muusikapäevalks

Kes esmakordsest muusikat võis leida pilliroos ja lauluviiisi luusivat sai kuulda tuulehoos? Kuid helilooga käe all sündis sellest lauluvii, ta seda ühel päeval laulis endamisi siis:

Muusika on killukene loodust,
temata me elada ei saa.
Kõigest kaunist muusikute loodust
midagi jäab meisse kõlama.
Muusika meid ühendada suudab,
armastust ja headust hoides meis.
Muusika maailma uueks muudab,
helisedes köigi südameis.

Kui kaasa oma noodiga lõi nõtke pillikeel,
siis helisev meloodia sai jõudu juurde veel.
Orkestrilegi lõpuks siis see pala armsaks sai
ja küllap meeble lauluvii ka kuulajale jää:

Muusika on killukene loodust,
temata me elada ei saa.
Kõigest kaunist muusikute loodust
midagi jäab meisse kõlama.
Muusika meid ühendada suudab,
armastust ja headust hoides meis.
Muusika maailma uueks muudab,
helisedes köigi südameis.

Рождение песни (Музыка – частичка природы)
Написана к Международному дню музыки

Можешь ли ты услышать музыку в шуме тростника или в порыве ветра?
Но под рукой композитора из этого рождается мотив,
который однажды он напевает про себя:

Музыка – частичка природы,
мы не можем прожить без неё.
Из всех прекрасных произведений, созданных музыкантами,
что-нибудь непременно найдёт отклик в нашей душе.
Сохраняя в нас любовь и доброту,
музыка способна нас объединить.
Звуча в сердце каждого из нас,
музыка обновляет мир.

Сначала робким голосом струны
звучала нота, но набирала силу и становилась звучной мелодией.
Наконец, и оркестр полюбил эту мелодию,
и слушателям она запала в сердца.

Музыка – частичка природы,
мы не можем прожить без неё.
Из всех прекрасных произведений, созданных музыкантами,
что-нибудь непременно найдёт отклик в нашей душе.
Сохраняя в нас любовь и доброту,
музыка способна нас объединить.
Звуча в сердце каждого из нас,
музыка обновляет мир.

Olav Ehala (s. 1950 Tallinnas), helilooja, pianist, pedagoog ja teatri muusikajuht. Eesti Teatriliidu (1977) ja Heliloojate Liidu liige (1978) ning Eesti Muusikaõpetajate Liidu ja Eesti Kooriühingu auliige. Lõpetas 1969 Tallinna Muusikakooli ja 1974 kompositsioonierialal Tallinna Riikliku Konservatooriumi. Olnud Noorsooteatris muusik ja muusikaala juhataja, 1974–1990 ühtlasi Läti Noorsooteatris Adolf Šapiro lavastuste muusikaline kujundaja, aastast 1991 Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia õppejõud (aastast 2004 professor). Olnud 2001–2014 Eesti Heliloojate Liidu esimees, kuulunud Eesti Muusikanõukogu ja Eesti Autorite Ühingu juhatusse.

Mängis 1966–1970 klahvpille ansamblis Kristallid, olnud 1970–1973 Eesti NSV Riikliku Filharmonia estraadiansambljuht ning aastast 1989 ansambl Kiigelaulukuuk helilooja, pianist, arranžeerija ja õhtujuht. Tuntud eeskätt filmiga teatriheliloojana, kirjutanud muusika enam kui 50 näidendile ja 60 filmile (sh „Don Juan Tallinnas“, 1971; „Karoliine hõbelöng“, 1985; „Nukitsamees“, 1981, kõik Tallinnfilm; „Tulivesi“, 1994, Tallinnfilm/Faama Film). Esinenud pianistina paljudes riikides, saanud joonis- ja nukufilmide muusika eest („Aeg maha“, „Eine murul“, „Ärasõit“, „Papa Carlo teater“, „Hotell E“) rahvusvahelisi auhindu. Loonud palju laule, neist mitmed on kõlanud ka Eesti üld- ja noorte laulupidudel. Ta on pälvinud mitmeid auhindu ja preemiaid, sh 2024. aastal Kultuuri elutööpreemia.

Leelo Tungal (s. 1947 Tallinnas) on Eesti lastekirjanik, luuletaja ja tõlkija, kelle teoseid on tõlgitud paljudesse keeltesse. Ta on töötanud kõikides Eestis ilmunud laste- ja noorteajakirjades ning tema loomingulises biograafias on üle 4000 teose. Alates 1979. aastast on ta Eesti Kirjanike Liidu liige.

Tungal on kirjutanud sõnad umbes tuhandele lauluviiisile, tihti on tema luuletused inspireerinud heliloojaid neid viisistama. Tema sõnadega laule on laulupidudel laulud alates 1975. aastast.

Ta on kirjutanud libretod ja laulusõnad ooperitele ja muusikalavastustele (rokkooper „Põhjaneitsi“ (1980, heliloojad Raimo Kangro ja Andres Valkonen), koguperemuusikal „Juku“ (1998, Raimo Kangro), muusikal „Nukitsamees“ (1999, Olav Ehala), lastemuusikal „Saabastega kass“ (1980, Raimo Kangro), muusikalavastus „Luiged, mu vennad“ (1997, Raimo Kangro), muusikaline lastelavastus „Lumekuninganna“ (2006, Olav Ehala), koguperemuusikal „Arabella“ (2013, Olav Ehala).

1994. aastal asutas Tungal ajakirja „Hea Laps“ ja oli aastatel 1994–2018 selle peatoimetaja. 1997. aastast on ta ühtlasi ka MTÜ Hea Laps juhatuse esimees. 2010. aastal kanti ta raamatu „Selttsimees Laps“ eest Rahvusvahelise Noorsookirjanduse Nõukogu aunimekirja. Sama raamatu ja selle põhjal vändatud filmiga tuli ta jõulisel ka noorema lugejaskonna teadvusse, kes tema varasemast loomingust, luuletustest ja lasteraamatutest ehk kuulnudki polnud.

Hirvo Surva (s. 1963 Kohtla-Järvel) on tuntud ja teenekas Eesti koorijuht ja muusikapedagoog. Surva lõpetas 1979. aastal Kohtla-Järve Laste Muusikakooli klaveri erialal, hiljem õppis koorijuhtimist Georg Otsa nimelises Tallinna Muusikakoolis Silvia Melliku juhendamisel ning Tallinna Riiklikus Konservatoriumis Ants Üleoja klassis.

Surva alustas oma dirigendikarjääri 15-aastasena, juhtides Kiisa rahvamaja naiskoori, millega ta pääses ka laulupeole. Hiljem on ta keskendunud poiste- ja meeskooride juhendamisele ning tegutsenud Eesti Kooriühingu, Eesti Meestelaulu Seltsi, Eesti Koorijuhtide Liidu ja teiste erialaorganisatsioonide juhina. Surva on koore dirigeerinud paljudel laulupidudel ning olnud XXIV ja XXV üldlaulupeo üldjuht ja XXVI üldlaulupeo kunstiline juht.

Ta on tegutsenud mitmete kooride juhendaja ja dirigendina, rahvusooperi peakoormeistrina valmistas ta koori ette ooperietenduseks. Ta on pälvinud hulgaliselt prominentseid autasusid ja tunnustusi nii Eestis kui välismaal ning võitnud kõrgeid kohti mainekatel rahvusvahelistel konkursidel.

2014. aastal andis Eri Klas üldlaulupeo lõppedes Survale edasi oma õpetaja Gustav Ernesakska taktikepi – samal aastal pälvis ta Postimehe Aasta Inimese, Aasta Muusiku ning Kultuurkapitali aastapreemia laureaadi tiitlid.

Alika Milova (esinejanimega ALIKA, s. 2002 Narvas) on Eesti laulja. ALIKA on muusikaga tegelenud 4-aastasest alates. Ta on edukalt osalenud paljudel laulukonkurssidel, mille hulgas on The Baltic Voice, New Wave Junior, Kaunas Talent, Bravo Laulukonkurss, Euro Pop Contest „Berliner Perle“ (Euro Pop, EPC). ALIKA võitis saatesarja „Eesti otsib superstaari“ kaheksanda hooaja (2021). Võiduga kaasnes plaadileping Universal Musicuga, mille alt ilmus ka ALIKA omanimeline debüütalbum. Album võitis Eesti Muusikaauhindadel Aasta Debüütalbumi ning Aasta Albumi tiitli, samuti 2023. aasta Apollo Parima

Muusikaalbumi auhinna. 2023. aasta alguses võitis ALIKA looga „Bridges“ konkursi „Eesti Laul“, millele järgnes Eesti edukas esindamine Eurovisioni lauluvõistlusel, kus jõudis kaheksandale kohale. 2024. aastal võitis lauljatar Eesti Muusikaauhindadel rekordilised 5 auhinda, sealhulgas Aasta Artist, Aasta Laul, Aasta Naisartist. ALIKA tuntuimad singlid on „Bon Appetit“, „C'est la vie“ ning „Lihtsalt veab“, mis on tänaseks kogunud üle miljoni kuulamise voogedastuskanalites ning saanud palju mänguaega Eesti raadiojaamades. ALIKA'l on ka omanimeline live-bänd.

Narva linna sümfooniaorkester asutati 1994. aastal instrumentaalansamblि põhjal, mille koosseisus mängisid Narva muusikakooli õpetajad ja vilistlased. Orkestri dirigent ja kunstiline juht on Anatoli Štšura.

Orkestrit on dirigeerinud Roman Matsov, Peeter Saul, Jüri Alperen, Endel Nõgene, Aivo Välja, Esa Heikkilä, Czesław Grabowski, Zygmunt Rychert ja Valentin Bogdanov.

Orkester on osalenud mitmes rahvusvahelises projektis: muusikafestival „Tubin ja tema aeg“, rahvusvaheline J. Mravinski nimeline muusikafestival, Chopini konkurss, rahvusvaheline laulu- ja tantsupidu „Slaavi pärg“.

Orkestri repertuaari žanrispekter on lai ning klassikalisi meistriteoseid esitatakse nii vähendatud sümfooniaorkestri kui ka kammerlikus koosseisus. Kollektiivi loomingulisest mobiilsusest annab tunnistust osalemine mitmesugustes muusika- ja teatriprojektides. Orkester on esinenud Venemaal, Lätis, Valgevenes, Soomes, Poolas ja Saksamaal.

Anatoli Štšura lõpetas 1990. aastal Valgevene Riikliku Konservatoriumi heliõomingu erialal. 1994. aastal lõi ta Narva linna sümfooniaorkestri. 1998. aastal andis Eesti Vabariigi valitsus Anatoli Štšurale Eesti kodakondsuse eriliste teenete eest.

1996–2001 õppis Anatoli Štšura dirigeerimist Eesti Muusikaakadeemias professor Roman Matsovi klassis. Ta on täiendanud end ka Jorma Panula meistrikursustel.

Ta on saanud Eesti Kultuurkapitali preemia klassikalise muusika populariseerimise eest. Ida-Virumaa Kultuuripärlü preemia laureaat. 2008. aastal pälvis Štšura Eesti Vabariigi presidendilt Valgetähe V klassi teenetemärgi. 2016. aastast kannab ta Narva linna aukodaniku tiitlit.

Ida-Virumaa noorte ühendkoori moodustavad lauljad Kohtla-Järve Gümnaasiumist (juhendajad Urve Tooming, Lilian Reinmets), Narva Eesti Põhikoolist (juhendaja Marika Vulla), Narva Keskkonna Koolist (juhendaja Svetlana Jefimova), Narva Vanalinna Põhikoolist (juhendaja Maria Minitš), Sinimäe Põhikoolist (juhendaja Svetlana Jefimova), Toila Gümnaasiumist (juhendaja Stella Müsler), Narva Eesti keele maja Tandemkoorist (juhendajad Oliver Povel ja Pille Maffucci), Narva Muusikakooli Instrumentaalosakonnast (juhendaja Svetlana Voitenko), Narva Muusikakooli Tütarlastekoorist (juhendaja Marina Kossolapova), Narva Poistekoorist (juhendajad Svetlana Gorjušina ja Pavel Zubov) ja segakoorist Vaimustus (juhendaja Svetlana Gorjušina).

Rahvusooper Estonia poistekoori meeskintett koosseisus Artjom Pahhomov, Matthias Merelaine, Fred Laansalu, Silver Robin Marimäe.

ViruLaul24 orkestri moodustavad Narva Linna Sümfooniaorkestri, Eesti Interpreetide Liiduja Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia muusikud koosseisus:

Viul: Sergei Tjutjunik, Triin Alender, Tatjana Jõeleht, Irina Kossova, Kristiina Jõeleht, Olga Kudajeva, Egert Leinsaar, Laura Jõeleht, Ksenia Vaher

Vioola: Liina Žigurs, Natalja Berestenko, Kristin Klesment

Tšello: Tatjana Gashimova, Julia Smirnova, Andres Alexander Metspalu

Kontrabass: Deniss Kotsarenko, Miina Roost

Flööt: Maria Elonen

Oboe: Ingely Laiv-Järvi

Klarnet: Kerit Ilves

Fagott: Patrick Mauer

Metsasarv: Jürgen Rähni, Rodion Matvejev

Trompet: Villem Süvari

Tromboon: Andres Kontus

Löökpillid: Reno Kokmann, Brita Reinmann

Timpanid: Ivo Lain

Harf: Kaisa Helena Žigurs

Eesti Muusikanõukogu on Eesti muusikainstitutsioone ühendav muusikute esinduskogu. Eesti Muusikanõukogusse kuulub 41 liidget/institutsiooni. Eesti Muusikanõukogu eesmärk on Eesti muusikakultuuri ja muusikaharidusega tegelevate ühenduste ja organisatsioonide ühistegevuse arendamine, avalikkuse ja oma liikmete kaasamine muusikavaldkonna arendamisse ning osalemise muusikapolitiika kujundamises. Eesti Muusikanõukogu asutati 1992. aastal.

1993. aastast on Eesti Muusikanõukogu Rahvusvahelise Muusikanõukogu (International Music Council) ja Euroopa Muusikanõukogu (EMC) liige. Eesti Muusikanõukogu väätustab ja propageerib Eesti helikunsti tema kõikides avaldusvormides.

ViruLaul24 korraldusmeeskond:

Kaisa Lõhmus, Lea Valiulina, Kadri Lassmann, Hirvo Surva, Anatoli Štšura, Kristel Peikel, Marko Lõhmus, Elo Mägi, Maite Kotta, Tanel Klement, Rebeca Žukovitš ja Eesti Muusikanõukogu juhatus.

Täname:

Hendrik Agur, Anna Farafonova, Jevgenia Gerzanits, Tatjana Gontšarova, Kirill Gorjušin, Svetlana Gorjušina, Ivari Ilja, Signe Ilmjärv, Rene Jakobson, Svetlana Jefimova, Irina Klimko, Urmo Kattai, Karmel Killandi, Grettel Killing, Aljona Kordontšuk, Marina Kossolapova, Irene Käosaar, Rasmus Laks, Kaur Lassmann, Tiina Leedu, Egert Leinsaar, Pille Maffucci, Teele Parts, Andres Mikkor, Maria Minitš, Stella Müsler, Kairi Ojandu, Nadežda Pahka, Jaanus Purga, Kaisa Pukk, Lilian Reinmets, Sille Roots, Aarne Saluveer, Ilja Smirnov, Maksim Štšura, Thea Zaitsev, Anna Zubova, Pavel Zubov, Raul Talmar, Kaie Tanner, Urve Tooming, Triin Tuur, Külli Tüli, Tatjana Valiulina, Henry-David Varema, Auli Vilep, Svetlana Voitenko, Marika Vulla, Endrik Üksvärv, Elo Üleoja, ja Audrius Tuur, Collegium Musicale, Eesti Kooriühing, Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia, Eesti Rahvusringhääling, Geneva kultuurikeskus, Kohtla-Järve linn, kultuurikeskus Rugodiv, Narva linn, Toila vald, Wiedemann Tölkebüroo.

TOETAJAD

Integratsiooni
Sihtasutus

Kultuuririkkuse
aasta 2024

KULTUURMINISTERIUM

MERESUU
SPA & HOTEL

VIRU KEEMIA GRUPP

VALMISTANE RÖÖMU

SELVER
Hea möte

EESTI MUUSIKA-
JA TEATRIAKADEEMIA

NARVA
SÜMFOONIAORKESTER

